

բեանցը համար : Այսպիսի մեծ յաջողութեան մը ակնկալութիւն բնաւ չունէինք : Մեր տկար տողերը արժանի էին իւր գովաբանութեանցը : Ահա հարցումն գոր կընեմք մեր մեզի, գուցէ եւ մեր հայ եւ օտար ընթերցողացմէ անոնք եւս՝ որ արժանի համարեցան ընթեռնույ գայն : Բայց սակայն Պ. Ռուբերի բերնէն այս գովեստը լսելնուս չենք զարմանար : Սիրտն գսիրտ շարժեց :

Ահաւասիկ Պ. Ռուբերի բղբոյն հայասիրական հատուածը :

Փարիզ, 26 Մարտ 1858

Սիրելի Բարեկամս,

Ամենամեծ ակործանօր ընկալայ զԱւետարանի Հայաստանեայց. Խորեն Վ. ին զիս իւր յիշմամբք պատուելը՝ տարակոյս չկայ որ ինծի համար մեծ բան է. Բայց ուրիշ բան մը կայ գոր ես այս պատուէն աւելի վեր կհամարիմ. այս է՝ զեղեցկահիւս տողեր կարգայ. զոյն գայոյ ուրախութիւն խորին կերպով զգացի ես յընթեռնույ իմ անդ զբարգմանութիւն Խորենեան քերթուածոյն *Օրհնեսայ որք սիրեն զիկզ Հայաստան* : Ա՛ն, սիրելիդ իմ բարեկամ, այս քերթողական հատուածոյն զգացմունքները, նկարները, կորովայից խոյանքներն, իմաստուն դարձուածներն ու պերճախօսութիւնը կարգալուստ առեն՝ մեծապէս ցաւեցայ որ մարդկութիւն գուրկ է ի պարգեւէ անտի լեզուաց՝ գոր Աստուած տասուերկու ճկնորսաց շնորհեաց : Յայտ իսկ է որ իմ զգացած ակործակա կրկին պիտի ըլլար՝ թէ կարող ըլլայի բնագրին վրայ կարգայ, վասն զի այս բարգմանութիւնը, թէ եւ աղուոր յոյժ ինքնին, բայց պէտք է որ քերթողական բուրմունքէն կորուսած ըլլայ, որ ամանէ աման բափելուս միշտ կցնդի :

« Կողաջեմ որ իմ անունով շնորհակալ ըլլաս քերթողին ու բարգման՝ իմ անկեղծ զարմացմանս : Իւր եռանդուն հայրենասիրութիւնը զիս խանդաղատեցոյց. եւ զիտես որ հայրենասիրութիւնը ինչ յարգունի Գաղղիայ : Սիրտս բափանցեց այն խոր դառնութիւնը, այն բաղքը եւ փափուկ փափազը, ու այն տխուր անուշութիւնը՝ որ այս քերթուածոյն տիրական գծերն են : Համառօտ առել, ընդ Տեառն Խորենայ սխրացայ ու պան մը սիրեցի այն շքեղ Հայաստանը, ու պան մը եւ ես Հնայ եղայ :

Այս յետին պատրանացս տպաւորութեամբն է որ կողաջեմ զԽորեն Վարդապետ ընդունել սիրայիբ գաջ հայրենասիրական եղբայրակցութեան, եւ..... կուգէի ըսել՝ քերթողութեան : Ներէ ինծի այս յափշտակութիւնը. բայց աղուոր բանաստեղծութիւն մը կարողաւստեն՝ մարդ կփափագի եւ ինքնին բանաստեղծ ըլլայ :

Մնամ թեզ, սիրելի բարեկամ, եւ սիրուն բնասնեացդ անձնանուեր,  
ՅՈՒՆԻՈՍ ՍՈՒՆԵՔԷՐ.

Մշոյ Ս. Կարապետի վանքին առաջնորդը Գերապատիւ Բագրատունի Կարապետ Վարդապետը հետագայ նամակս գրած է առ Արժանապատիւ Գաբրիէլ Առաջնորդ Վարդապետ Այվազեան :

Nos faibles vers ont-ils bien mérité ces éloges? Telle est la question que nous nous adressons et que s'adressent probablement avec nous ceux de nos lecteurs arméniens ou étrangers qui ont daigné en prendre connaissance. Dans la bouche de M. Rouquette, cette appréciation ne doit pas d'ailleurs nous surprendre : Le cœur a touché le cœur!

Voici la lettre de M. Rouquette à M. Romain-Cornut.

Paris, 26 mars 1858.

Mon cher ami,

« J'ai reçu avec le plus vif plaisir le *Messenger de l'Arménie*. Que M. Calfa m'ait honoré de son souvenir, c'est sans doute beaucoup pour moi; mais il est une chose que je mets au-dessus de cet honneur, c'est la joie de lire de beaux vers; et cette joie, je l'ai bien profondément éprouvée en lisant la traduction de la pièce de vers de M. Corène Calfa intitulée : *Bénis soient ceux qui aiment la pauvre Arménie*. Ah! mon cher ami, à la lecture des sentiments, des images, des hardiesses, des tours savants, de l'éloquence de ce morceau de poésie, j'ai bien vivement regretté que l'humanité ne fût pas douée de ce don des langues dont Dieu gratifia autrefois les douze pécheurs de l'évangile. Sans doute le plaisir aurait été doublé si j'eusse pu lire dans le texte original cette traduction si belle en elle-même mais qui a dû laisser perdre de ce parfum poétique qui s'évapore toujours par le transvasement.

« Veuillez avoir l'obligeance de remercier en mon nom M. Calfa et d'être auprès de lui l'interprète de mon admiration bien sincère. J'ai été ému de son ardent patriotisme, et vous savez qu'en fait de patriotisme on s'y connaît en France; j'ai été pénétré de cette amertume profonde, de ce regret doux et tendre, de cette suavité triste qui forment les traits dominants de cette poésie; pour me résumer en quelques mots, j'ai admiré, j'ai aimé un instant avec M. Calfa cette splendide terre de l'Arménie, et un instant, j'ai été Arménien.

« C'est sous l'impression de cette dernière illusion que je prie M. Calfa d'accepter une bonne poignée de main de confraternité patriotique et... j'allais dire poétique. Pardonnez-moi cette usurpation. Mais quand on lit de belle poésie, on voudrait tant être poète!..... »

Tout à vous, mon cher ami, et à votre charmante famille.  
JULES ROUQUETTE.

Գերապատիւ Հայր Աբգոյ եւ Ազգասէր.

Ընդ Ղրիմեցի բարեպաշտ ուխտաւորաց ընկալայ գերկափն ճշմարտաւոյց գրքոյկադ, յորս կենդանագրին իրաւախոն Հոգւոյդ անախեղծ վարդապետութիւնք առ Հայաստանեայց Առաքելական սուրբ եկեղեցի. կրկնեցի եւ երեքինեցի զընթերցումն

եւ զամ քան զգամ զտայ վնացեայ ի հոգեպարար նոցին բանից :  
Անքննելին խորք աստուածային անձառելի իմաստութեանն,  
զի ընդ դարս դարս ի պայծառութիւն ողջամիտ եւ ուղղափառ  
վարդապետութեան Հայաստանեայցս սուրբ Եկեղեցւոյ ոչ անտես  
առնէ հասուցանել շնամարտութեան ջատագովս, որպէս զար-  
դիս զՁեզ Գերապատուութիւն ընդ Գերապատի երկուց Հարց  
ընարկոց :

Անքառ ուրախութիւնս այս Սուրբ Եկեղեցւոյ Գրիստոսի, զի  
առ ընկալաւ ի զիրկս իւր վերստին զհարազատ ծնունդս իւր  
հոգեւոր Երկանց : Կախեցան կտակարանք նորա երբեմն ի կո-  
ղերց ուռեաց ի նշանակ անպտղութեան, բայց արդ ընդ միոյն  
զհարիւր առատածնունն :

Յնձասցէ Հայաստան ընդ անպարտելի ասոյնանս իւր, զի ոչ  
յայլ ուստեքէ, այլ ի նոյն յարմատոյ ետո ի ձեռն վանան  
անկործանելի, զի բէ որդիք ամօրայեաց ընդհարցին ի նա,  
փշրեցցին անկանգնելի : Չինչ պայտնեաւ յարիցն բակար-  
զըս որոց յայտնի են գործք իւրեանց, զի են ունայնք : Մի այլ  
լսելի լիցին կեղերջական մրմունջք ի տանս Հայկեան առ սպա-  
ռել զիտութեան. ահա նոր Սահակ եւ Մեսրոպը խաջ ի յսոի  
բանան զասպարեզ յուսապայծառ իմաստութեան, եւ ջամբն  
լիուլի որոց կարօտին, եւ ոչ վարձ զկրօնափոխութիւն եւ զհա-  
մազելոյն ատելութիւն, այլ գտէր եւ զազգասիրութիւն խնդրեն :

Մեզ անհրաժեշտ մնան պարտիք մաղրել ի Տեառնէ, ո՞ Գե-  
րապտի Տէր, պահել զՁեզ անփորձ եւ անասան, եւ զօրա-  
վիզն լեայ յամենայն գործառութիւնս Ձեր բարիս, լցուցէ  
զփափազ Ձեր եւ համայն Ազգայնոց ի փաստ անուան իւրոյ,  
ի պայծառութիւն առաքելական ուղղափառ սուրբ Եկեղեցւոյս :

Մեծաւ յարգանօք ողջունենմ զԳերապատի Սարգիս Վարդա-  
պետ Թեոզորեան եւ զԳերապատի Ամբրոսիոս Վարդապետ  
Գալիպոսեան, խնդրելով զի եւ յանուն մեր զերկուս օրինակս  
Մասեաց Աղաւնոյն անընդհատ շարունակեցէ, ազանով լինի  
նոցին առ մեզ հասանել՝ երէ ի Կարն ուղղեցցին առ Մեծա-  
յարգ Կարապետ պատուելի վարժապետ Մ. Ջաքարեանց, դասա-  
տու Հայկարանութեան ուսումնարանի Արժնեան ընկերութեան  
Հայոց Կարնոյ :

Մեծաւ Գերապատութեան Ձերում խորին յարգանօք  
Ն. Ծ.

ԿԱՐԱՊԵՏ ՎԱՐԳԱՊԵՏ ԲԱԳԲՍՏՈՒՆԻ

Առաջնորդ Սուրբ Կարապետի Վանից Մշոյ .

1857, Սեպտեմբերի 9. ի Վանս սուրբ Կարապետի Մշոյ :

ԱՐԹԻՆ-ՊԷՅ. — Մայրաքաղաքիս լրագիրներուն  
տուած տեղեկութիւններէն կիմանանք որպիսութեամբ,  
որ Վսեմափայլ Արքիե-Պէյ մերագլխի հուճակաւոր քա-  
ղաքագետը՝ դարձեալ ընտրուէր է Ոստիկան վաճա-  
ռականութեան եւ էլեւմտից Եգիպտոսի Փոխարքայու-  
րեանը : Որչափ այս ընտրութիւնը փոխարքային Վսե-  
մափայլ Պէյին վրայ ունեցած համարմունքը կցուցընէ,  
նոյնպէս այլ մեր սիրելի Իշխանին առ իւր պիտ ի տայ դար-  
ձեալ, իւր սակաւագիւտ յաջողակութեամբն ու գործու-  
նեութեամբ, իւր՝ որով էւ ազգիս անուանը նորանոր  
գովութիւնն ու փառք յաւելցընել օտարաց առջեւ :

ՆԵՐՎԻՉԷՆ ԷՖԷՆՏԻ. — Արեւելեան բժշկական ընկե-  
րութեան ժողովը Յունուարի 28ին արտարոյ կարգի  
նիստ մը ընելով նայազգի Մեծապատիւ Բժիշկ  
Սերվիչէն Էֆեւնտին իրեն նախագահ ընտրէր է : Այս  
զեղեցիկ ընտրութիւնը՝ ինչպէս Մեծապատիւ Բժիշկ  
Բարունակ Պէյը կրէ « մեծ պատիւ կընէ ազգերնուս, »

որպէս եւ նորընտիր Նախագահին գիտութեանն եւ  
հանճարոյն, որուն դարձեալ հանդէս ըրէր է իր ընտրու-  
րեանը վրայ յստած հանճարեղ ատենաբանութեամբը :

ՄԱՆՈՒԷԼ ԱՂԱ ՇԱՇԵԱՆ Կ. Պօլսոյ արքունի բժիշկը  
յունուարի 9ին հանգեաւ ի Տէր, ի սուգ իւր բազմաթիւ  
գերդաստանին : Այս անձը 1775ին դէկ. 26ին ծներ էր,  
10 տարեկան մատաղ հասակին մէջ հօրմէն արեւմուտք  
դրկուած Նափուլի, բժշկութեան եւ վիրաբուծութեան  
արուեստը աղել մը սովորելով, քսան տարեկան էր  
վկայականները ամենապատուաւոր կերպով մը հա-  
մալսարանին կնքովը ստացաւ՝ ինչուան սովորած մայ-  
րաքաղաքին մէջ բժշկութեան վարժարան բանալու  
արտօնութեամբ : Այս վկայականով դարձաւ Պօլիս  
1795ին եւ անմիաջպէս արքունի բժիշկ կարգուելով  
62 տարիէն աւելի հաստատաբար եւ սիրով Օս-  
մանեան տէրութեան ծառայեց, որոց փոխարէն սուլ-  
րան Մահմուտէն եւ մանաւանդ Վեհափառ սուլթան  
Ապտիւլ-Մեճիտ Ինքնակալին ընդունած կրկնակի ոս-  
կեղէն եւ աղամանդեա պատուանշանները իրեն ար-  
ժանաւորութեանցը ծանօթ ու փառաւոր վկայութիւն-  
ներ են : Վերջապէս խոր ծերութեան հասած՝ կնքեց  
կեանքը 82 տարուան : » (ՄԱՍԻՍ)

ՄԿԻՆԱՆ ԿԱՐԱՊԵՏ ԱՂԱ. — « Օգոստոսի 10 Ինքնակալը  
բարեհաճեցաւ հինգերորդ կարգի պատուանշան շնոր-  
հելու Էֆեւսիսի պատուանշանով Պանչեճիկցի  
մեծարգոյ Մկրեան Կարապետ Աղային : »

(ԵՈՅԵ)

ՆՈՒՊԱՐ-ՊԷՅ. — « Աղեւսանդրիայէն գրուած նամակ մը լուր  
կուտայ, թէ Նուպարեան Նուպար-Պէյը փոխանցութեան  
(Աղաւթմա) վերատեսուց անուաներ է փոխանակ Կոնն ան-  
գլիացիին : »

(ԵՈՅԵ)

ՅՈՎ ՀԱՆՆԷՍ ԱՂԱ ՉԱՄՉԵԱՆ. — « Պատերազմի պաշտօնի  
դրան բարգմանատան անդամ արժանալարգ Յովհաննէս Էֆեւ-  
սիսի Ջաճեան՝ հասարակաց կրթութեան ժողովին անդամ ան-  
ւանեցաւ : »

(ԵՈՅԵ)

ՀԱՅԿԱԶԵԱՆ ՈՒՂԵՐՉ ԱՌ ՆԱՓՈՂՈՆ Գ. — « Արշալուսոյ  
նախընթաց բուռն մէջ (564) Կ. Պօլսոյ Յունաց քաղաքավար-  
կան ընթացքը պատմելով՝ Նարդէն կայսեր դեմ եղած եղեւ-  
նագործութեան պարագային մէջ, կը ջառհերք որ նոյնպիսի  
յայտարարութիւն մըն այլ Հայոց ազգին կողմանէ չէ եղած նոյն  
մայրաքաղաքին (Պօլսոյ) մէջ : Աւրախ սրտիւ կրննք այժմ որ  
այս զանցառութիւնը կարգադրէր է Փարիզի Հայկազեան Վար-  
ժարանը. քանզի ազգին կողմանէ խնդակցութեան յատուկ Ու-  
ղերձ մը գրելով Վեհափառ կայսեր մատուցեր են ըստ ժամա-  
նակին (24 յունուար) : Այս ազգասիրական արքուն ընթացքը  
անշուշտ պատիւ կրնէ իշխալ ազգային դպրոցին բարեկարգ  
կառավարութեանը : » (ԱՐՇԱՆՅԱ)

ՀԱՆԵՆՈՒԿ

Մանիկ մանիկ կը քաշի,  
Գիշեր ցուկ փոյրց չի.  
Թէ եւ նոյն սեղ սիջ ման գոյ  
Բայց իւր գլուխն ոչ դաճայ.  
Ոչ քուլէն կը յօգնի  
Ոչ կեռակոյղ պէտ ունի.  
Բայց ինքն է որ թեզ կընէ,  
Ել, կեր, բնացիւր, աշխատ :

ՓԵՏՐՈՒՄԻ Հանկուկն է ԱՏՈՒՅԲՏ. (Շարք)

Propriétaire-gérant : A. LACHAT

Ի ՓԱՐԻՉ, ԱՐԱՍԵԱՆ ՏՊԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ.  
Typographie arménienne ERNEST MEYER, 3, rue de l'Abbaye, à Paris.